

[Justitsministeren.]

besked om anholdelsesbeslutningen, og den 5. juni kl. 22.25 blev vidnet anholdt og tilbageholdt indtil retsmødet næste dag kl. 14.

Da politimesteren blev bekendt med det passerede, foretog han straks en undersøgelse af sagen.

Politimesteren har over for mig udtalt, at vidnet, der havde fast bopæl og arbejde, under de foreliggende omstændigheder ikke burde have været anholdt, og politimesteren har, som det har været refereret i dagspressen, meddelt vidnet en undskyldning. Vidnet har erklæret sig tilfreds hermed.

Jeg deler ganske politimesterens opfattelse af sagen.

Af *Svend Haugaard* til justitsministeren (11. juni 1969):

„Billiger ministeren, at der i skyldssager af beskeden størrelse anvendes så hårdhændede metoder, som det er sket over for den enlige moder i Middelfart?“

Justitsminister *Thestrups* svar (18. juni 1969):

Ifølge retsplejelovens § 520 kan en skyldner, der uden lovligt forfald undlader at møde efter tilsigelse til en fogedforretning, begæres fremstillet af politiet. Det er undertiden nødvendigt at anvende denne fremgangsmåde for at forhindre, at en skyldner unddrager sig betaling ved at udeblive fra fogedforretningen.

I den konkrete sag, som spørgsmålet angår, var en kvinde i anledning af en gæld til en købmand dømt til at betale denne godt 300 kr. Hun blev derefter tilsagt til at møde i fogedretten den 28. april 1969, men udeblev uden oplyst lovligt forfald. Fogden afsagde derefter kendelse om, at hun ved politiets foranstaltning ville være at fremstille i fogedretten den 9. juni 1969 kl. 10. Denne afgørelse er som nævnt i overensstemmelse med retsplejeloven.

Dommeren afsendte straks derefter en fremstillingsbegæring til politiet, som har pligt til at gennemføre fremstillingen.

Politimesteren har over for mig oplyst, at to politibetjente den 9. juni kl. 01.00 henvendte sig på fruens bopæl for at afhente

hende. De traf hende og den mand, hun bor sammen med. Hun oplyste, at hun ikke havde betalt noget afdrag på gælden. Politibetjentene gjorde hende bekendt med, at hendes børn, hvoraf den ældste er 14 år, kunne telefonere til hende på politistationen, såfremt der blev anledning dertil. Hendes samlever fortalte politibetjentene, at hun var gravid, men hun omtalte det ikke selv, ligesom hun ikke sagde noget om, at hun skulle være syg.

Fruen blev anholdt og taget med til politistationen, hvor hun, inden hun blev indsat i detentionens lokaler, bad om noget at læse i. Man gav hende 3 aviser. Hun bad ikke om at få udleveret tæpper, hvilket normalt også vil være unødvendigt, idet lokalerne er godt opvarmet. Ved de regelmæssige tilsyn konstateredes, at hun sov.

Kl. 10 blev hun fremstillet i fogedretten, hvor hun erklærede sig ude af stand til at betale.

Politimesteren har endvidere oplyst, at man, når skyldneren — som det her var tilfældet — tidligere har været fremstillet, ikke sender nogen skrivelse i forvejen. Man bestræber sig på at foretage afhentninger før normal arbejdstid, idet folk almindeligvis ikke bryder sig om at blive afhentet på arbejdspladsen.

I et tilfælde som det, der her har foreligget, havde det været ønskeligt, om man havde fundet et mere belejligt tidspunkt, og det er da også mit indtryk, at politiet normalt bestræber sig på at gå så human som muligt til værks, når man erindrer, at fogedrettens kendelse jo skal effektueres.

Af *Poul Dalsager* til fiskeriministerens (12. juni 1969):

„Vil ministeren medvirke til, at Færøerne bliver selvstændigt repræsenteret i kontaktudvalget for nordiske fiskerspørgsmål?“

Begrundelse.

De færøske interesser i kontaktudvalget er for tiden varetaget på den måde, at Færøerne overtager en af de danske pladser i udvalget.

Under henvisning til den udvikling, der er sket i Nordisk Råd med hensyn til færøsk repræsentation, må det anses for rimeligt, at